

Càritas arxiprestal Sant Vicent de la Font Santa

Des del mes de febrer i fins a mitjan de maig s'està duent a terme una campanya conjunta de sensibilització i ajuda econòmica des d'Alcalalí, Xaló, Teulada, Moraira, Benitatxell i Benissa.

D'una banda s'està recolzant les Franciscanes de la Immaculada a Kenya, en diversos projectes, i d'altra banda, hi ha una exposició itinerant sobre les Benaurances que preten que reflexionem i donem sentit a les accions que realitzem perquè ens puguem canviar.

L'accés a l'aigua potable continua sense considerar-se un dret humà

El V Fòrum Mundial de l'Aigua, que s'ha clausurat recentment a Istanbul ha llançat a perdre la possibilitat d'establir com a dret humà l'accés a l'aigua potable. Les negociacions entre les delegacions dels 150 països assistents s'hi intensificaren durant els últims dies de la cita turca, però, finalment, i a pesar que tots coincideixen en la necessitat d'avançar en l'accés a l'aigua, reconèixer-lo com un dret humà tindria conseqüències polítiques en cada país. Per la qual cosa, finalment, la idea només ha quedat exposada en l'annex de la declaració final de la cimera.

Així, per exemple, dins del grup de la Unió Europea, Espanya, Alemanya i Holanda estaven a favor de declarar-lo com un bé de dret humà, mentre que França (país on estan ubicades les majors companyies del sector hídric) era contrària a eixa declaració y preferia deixar-ho com està ara, és a dir, com una necessitat bàsica. Aquesta opció també la recolzaren els Estats Units i Brasil.

L'annex on s'ha arreplegat ha sigut firmat per 19 països, entre ells Espanya, que es comprometen a realitzar les accions necessàries per a la implementació progressiva d'eixe dret. Una proposta considerada insuficient per les organitzacions ecologistes presents en el V Fòrum Mundial de l'Aigua. Per a aquestes organitzacions, fer efectiu aquest dret és un requisit imprescindible en la satisfacció d'altres drets humans, com el dret a la salut i a l'alimentació.

Des de les ONGD, es va recordar que una de cada quatre persones (al voltant de 1.400 milions en tot el món) no tenen accés a l'aigua potable i, una de cada tres (2.400 milions) no té accés al sanejament, segons dades de l'organització Mundial de la Salut. (Font: ABC 23-03-09).

ESTÀ EN LES NOSTRES MANS

- ⇒ Ciutats com Houston (EE.UU.) o Sydney (Austràlia), gasten aigua a un ritme major del que la recuperen.
- ⇒ Londres té unes canonades velles que perden al dia l'equivalent a 300 piscines olímpiques.
- ⇒ La pèrdua d'aigua en les xarxes de proveïment per avaries o per l'excessiva antiguitat de les instal·lacions.
- ⇒ Els regadius inadequats.
- ⇒ El malbaratament de l'aigua en les nostres llars.
- ⇒ L'acumulació turística en les costes mediterrànies.
- ⇒ Els desgels de les glaceres a causa de l'escalfament global.
- ⇒ ... i continuem malbaratant aigua.

Però, si tanquem una aixeta, n'obrim moltes.

CÀRITAS RD CONGO DEMANA A MADRID EL RECOLZAMENT DEL GOVERN I LA SO- CIETAT PER AJUDAR ELS DESPLAÇATS

El director nacional de Càritas de la República Democràtica del Congo, **Bruno Miteyo**, ha demanat el recolzament del govern i de la societat espanyola per a seguir prestant ajuda humanitària al milió i mig de desplaçats que han fugit de les seues llars en els últims mesos, a l'est d'eixe país d'Àfrica, a causa dels atacs a la població civil de diversos grups armats.

Ha recordat que "fa dos anys que vaig estar a Espanya per a alertar-los sobre el drama de quatre milions de morts en el meu país a causa de la violència. Ara torne per confirmar-los que les víctimes mortals sumen ja cinc milions. No desitjaria haver de tornar d'ací poc per a dir-los que els morts hi segueixen augmentant. Per això, és urgent que tots prenguem

consciència del que està passant a tan sols huit hores de vol del meu país, per a poder salvar la vida dels meus compatriotes".

Segons Miteyo, "el Govern occidental saben

perfectament quines són les arrels del problema de la violència que es viu al meu país, qui financia la compra d'armament, a qui beneficia realment l'explotació dels enormes recursos naturals del meu país".

Sobre la MONUC (missió de Nacions Unides al Congo), va citar la recent interpellació llançada pels mateixos bisbes congoleesos als responsables de la missió internacional per a denunciar com "la major part de les violacions dels drets humans es produeixen a menys de dos-cents metres d'on es troben desplegats els cascos blaus, sense que hi facen res per tal d'evitar-ho".

El director de la Càritas Congoleesa demanà la col·laboració dels mitjans de comunicació perquè el drama que es viu al país més extens d'Àfrica —quatre vegades la superfície d'Espanya i una població de 60 milions d'habitants— no quede oblidat.

Una vida entregada

"Eduardo Galeano"

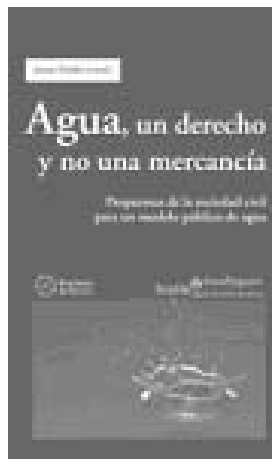
Naix a Montevideo el 3 de setembre de 1940. És un periodista i escriptor uruguaià, possiblement una de les personalitats més destacades de la literatura llatinoamericana actual.

Els seus llibres han sigut traduïts a diversos idiomes i els seus treballs transcendeixen gèneres ortodoxos, que combinen documental, ficció, periodisme, anàlisi política i història.

Eduardo Galeano nega ser un historiador; prefereix dir: "Sóc un escriptor que volguera contribuir al rescat de la memòria segrestada de tot Amèrica, però, sobretot, d'Amèrica Llatina, terra menyspreada i entranyable". Es classifica com un periodista que estudia la globalització i els seus efectes.

Per a llegir

"Agua, un derecho y no una mercancía."

Els processos de mercantilització i privatització de l'aigua estan provocant que més d'una sisena part de la població mundial no tinga accés a l'aigua en quantitat. Els moviments socials de l'aigua al món han treballat en la construcció de propostes socials, medioambientals i econòmiques alternatives i justes per als ciutadans i pobles del món; i han declarat l'aigua com un dret de les persones i dels ecosistemes.

Per a reflexionar

"... | per la germana aigua, preciosa en la seua candor,
que és útil, casta i humil. Lloat sigues Senyor!"
Francesc d'Assís (Càntic de les criatures)